

שיעור 13
25 - 19 מרץ*

גאולה

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: התגלות 3-20:1; ירמיה 26-23:4; קורинתיים א' 5:4; התגלות 15-20:7; פיליפיים 11-9:2; שמעון כיפא ב' 10:3.

פסוק לשינון: "הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָיָה עִמָּנוּ, וְיָמְחָה לָנוּ מִן הַמָּוֶת אֲשֶׁר לָנוּ. כִּי הָיָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ." (התגלות 21:3,4)

לעתים קרובות שואלים אנשים מדוע הגיע הרוע לקיום בכלל? מרכז התשובה הוא החופש. חופש אמיתי, חופש מוסרי אמיתי, הכרוך בסיכון, כי אם אנשים (או ישות כלשהיא) חופשיים באמת, אז חייבת להיות להם האפשרות לעשות את שלא נכון. די הוגן, אבל נשאלת השאלה הבאה: מדוע אם כך, לא בחר אלוהים להשמידם בעודם עושים את הרע וחסך לכולנו את התוצאות הנוראות של המרד? התשובה מגיעה ללב העימות הגדול. כפי שנראה השבוע, אלוהים פועל בסוג של ממשלה 'פתוחה', ולמרות שהרבה מסתורין קיים אודותיו ועל דרכיו, הוא יפתור את בעיית העימות הגדול באופן שישים קץ לכל השאלות על התכשורת העצמית, טובו, צדקתו, אהבתו ותורתו לנצח נצחים. ואכן, יינתנו לנו אלף שנים כדי לקבל תשובות, לפחות תשובות לגבי גורלם של הרשעים (תהיה לנו מנוחה לנצח). לאחר הביאה השנייה, יחיו הפדויים וימלכו עם המשיח אלף שנים. ועוד יותר מזהים - יהיה להם תפקיד פעיל בפסק הדין. בואו ונסתכל על השלבים הסופיים בדרמה הארוכה של העימות הגדול.

* לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה- 26 במרץ.

כבילת השטן

קיראו את התגלות 3-1:20. מה מתואר כאן, ואיזו תקווה זה מציע לנו?

כבילתו או קשירתו של אדם מופיעה במספר דרכים בכתבי הקודש. ברמה הפשוטה ביותר הינה בנוגע לאסיר שנכלא. ישוע שיחרר רבים שהיו אסורים בכבלי השטן. יתר על כן, מעשה הכבילה משמש לתיאור הכח שאלוהים נותן לקהילה בעמידתה נגד הרוע, שהופך אותה לסמל של פסק דין.

כאשר נתפס פושע מסוכן, יש צורך לכבול אותו. עם זאת, פעמים רבות במקרא, אנשים כבולים, הם ממש לא עבריינים. יוחנן המטביל הושם בכבלים משום שגינה את המוסריות השפלה של המלך (מתי 3,4:14). ישוע היה כבול בגת שמנים (יוח' 12:18), במשפטו (יוח' 18:24), ובמותו (יוח' 19:40). שאול (מעשי השליחים 21:33) ושמעון כיפא (מעה"ש 6:12) שניהם היו כבולים באזיקים. ישוע בילה הרבה זמן במחיצתם של אנשים שהיו כבולים ע"י השטן. היה זה האיש שרוח טמאה הייתה בו, כבול בשרשראות על ידיו וקרסוליו (מארק 3:5). לפני ששיחרר אותו ישוע מהשדים, לא יכול היה איש לרסן את הרוע שבו. הוא נפגש עם אישה כפופת גוו, ושיחרר אותה מכבליה (לוקס 11,12,16:13). הוא גם שיחרר את אלעזר מהקבר ומהתכריכים (יוח' 11:43,44). אחר כך היה בר-אבא, שלמרות שהיה כבול, שוחרר בכדי שישוע ולא הוא- ייצלב (מארק 7-15:15). בכל המקרים הללו, אנו רואים שהשטן מנסה לשמור אנשים כבולים על ידי מחלות או שהוא דן לחובה את החפים מפשע על-מנת לאפשר לרוע לפרוח. אבל אנו גם רואים את ישוע שובר את כבלי המוות על-מנת לשחרר ולהוציא לחופשי את העולם הכבול על-ידי השטן. בסופו של דבר השטן קשור ומושלך לתוך החושך החיצון (הת' 3-1:20). כמו כן, חלק מתכנית הישועה בישוע היא לשחרר את מי שהשטן כפת ולהרבות את תלמידיו. הוא הבטיח להם שאפשר לכפות את השטן ("גבור") ולבוז את ביתו (מתי 29-26:12). במילים אחרות, לשטן אין כוח נגד ישוע או נגד תלמידיו של ישוע המשיח, כי ישוע שיחרר את אנשיו מכבלי השטן. כמו שציין שאול: "דָּבַר הָאֱלֹהִים אֵינְנוּ בְּכַבָּלִים" (טימ' ב' 9:2). זהו האמצעי שבו השתמש ישוע בכדי להשתיק את השטן (מתי 4,7,10:4), וגם אנו יכולים להשתמש באותו הכח בכדי להתנגד לו.

אילו הבטחות תדרוש מאלוהים שיקיים שישחררו אותך מכל מה הכבלים שהרשע, השטן, מבקש לקשור אותך במ?

שאלות ה'למה'

פסוקי הפתיחה של ספר בראשית מתארים את הארץ כ"תהו וְבָהוּ" (בר' 2: 1). זה אותו הביטוי החוזר על עצמו על-ידי ירמיה בתארו את הארץ לאחר חורבנה על-ידי שבע המכות האחרונות וביאתו השנייה של ישוע, וכל הגבעות והכרמל והערים על פני הארץ "נִתְצוּ מִפְּנֵי הַנְּהָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ" (ירמ' 4: 26). בתיאורו של ירמיה, אין איש (ירמ' 25: 4); בתיעודו של יוחנן, אין השטן יכול להטעות אף אחד (הת' 3: 20). ההשפעות הדרמטיות והאוניברסליות של הביאה השנייה יכולות להסביר את מה שקורה כאן בהתגלות. ראשית, ישוע מבטיח לקחת את חסידיו למקום שאליו הוא עזב מן הארץ כדי להכין להם מקום (יוח' 1-3: 14). שאול מוסיף פרטים שחסידי אלו כוללים את החיים, ומי שקמו לתחייה מקברייהם (תסול' א' 16, 17: 4). יוחנן מוסיף עוד פרט: לאחר התחייה הראשונה בביאה השנייה, ישארו המתים במותם עד סוף אלף השנים (הת' 5: 20).

קיראו התגלות 4:20. מה מתואר בפסוק הזה?

"וּמִשְׁפָּט נָתַן בְּיָדָם". כיצד הם יוכלו לשפוט בלי לקבל עוד מידע ממה שיש להם עכשיו? לפני ההשמדה הסופית של הרשעים, ניתנת לניצולים הזדמנות לקבל תשובות למרבה שאלותיהם: 'למה?'. עוד יותר מדהים אפילו, שהפדויים מיד המוות נוטלים חלק במשפטם של האבודים.

"ייחד עם המשיח הם שופטים את הרשעים, משווים את מעשיהם עם התורה, ומחליטים על כל מקרה על-פי המעשים שעשו בחייהם. אז החלק שעליהם לסבול מוטל על הרשעים על-פי מעשיהם; ואלה נרשמים לצד שמותיהם בספר המוות" (אלן ג'יי וייט, העימות הגדול, עמ' 661).

בזמן הזה של פתיחה הרשומות, נוכל לראות את אין ספור הפעמים שהקול דממה דקה של אלוהים קרא לאבודים במילות של חסד ואהבה. כיצד הוא התמיד בסבלנות אין קץ, כאשר שוב ושוב נבלע קולו ברעש הדברים שהעולם הזה מתהדר בס כרצויים. בשקט הוא חיכה, ממתין להזדמנות להיחשב כאחד ששילם מחיר אינסופי כדי שלהם יהיו חיים, אך במקום זאת הם בחרו במוות. האם יש משהו בחיים שלך המונע ממך לשמוע את קולו? הוא עדיין מחכה לך בסבלנות. בְּחַר בחיים.

קיראו את קורינתיים א' 5:4. מה מובטח לנו כאן בהקשר לביאתו השנייה של המשיח? איך תוכל להישען על הבטחה זו כעת, כאשר ללא ספק, יש לך הרבה שאלות שלא נענו עדיין?

פסק דיין סופי

בימי התנ"ך, היו שני מקומות למשפט: שער העיר ולפני כסאו של המלך. הזקנים בשער פסקו בנושאים הקטנים, אבל המלך פסק בסוגיות הגדולות, לו היתה המילה האחרונה בהבטחת הצדק. כך גם מתאר התנ"ך את אלוהים מוכתר כמלך העולם, המבטיח כי הצדק יעשה בסופו של דבר (הת' 15-11: 20).

קיראו את התגלות 7: 15-20. כיצד אנו מבינים את האירועים החשובים האלה?

התגלות פרק 20 הוא על אלף השנים; כך שפסק הדין המסוים הזה מתרחש באותה מסגרת זמן. זאת היא אינה אותה סצינה המתוארת בפסוק 4, שבו כְּסָאוֹת רבים, משום שבפסוק 11 יש רק כסא אחד. במקום להיות בתחילת אלף השנים, זה בסופם, לאחר התחייה השנייה (הת' 5: 20), ולאחר שהשטן משכנע את המוני הרשעים להקיף את עיר הקודש (הת' 9-7: 20). הכס הלבן הגדול של אלוהים נראה מעל העיר בשלב זה לנגד כל אדם שנוולד אי פעם; כמה מהם בתוך העיר, והשאר מחוצה לה. זו הפעם שישוע דיבר עליה כשהוא אמר שיהיו כמה אנשים שייבקשו מאלוהים לדעת מדוע הם לא נכנסו לממלכה (מתי 22, 23: 7) של אלוהים. זה גם הזמן ששואל דיבר עליו כשאמר שיום אחד כל ברך תכרע לפני ישוע, "תִּכְרַע בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ כָּל בָּרֶךְ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִתַּחַת לָאָרֶץ, וְכָל לְשׁוֹן תִּזְדָּה כִּי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא הָאֲדֹנָי" (פיל 9-11: 2).

מטרת הדין היא לא ללמד שום דבר שאלוהים לא מודע לו משכבר, שהרי הוא כבר יודע הכל. המטרה היא להבטיח שכולם ידעו בדיוק מדוע אלוהים שפט בדרך שבה שפט. כל אדם, כל מלאך, יוכל לומר, "צְדִיק אַתָּה הַהֵן וְהָיָה, הַקְּדוֹשׁ - שֶׁכָּךְ שִׁפְטָתָּ" (הת' 5: 16). הניצולים והאבודים, הן בקרב בני האדם והמלאכים, יראו את הצדק ואת צדקתו של אלוהים. המערכה האחרונה בדרמה הזאת היא ההרס של "הַמְּנוֹת וְהַשְּׂאוֹל" ובתוספת כל מי "שֶׁלֹּא נִמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַחַיִּים" (הת' 14, 15: 20). ישוע מחזיק את המפתחות למוות והשואל (הת' 18: 1). אין לאף אחד מאלה סיבה להתקיים עוד. במקום להתמודד עם ייסורים נצחיים, כפי שמלמדות התורות השגויות שכל-כך נפוצות, האבודים מושמדים כליל. הם יחדלו להתקיים לנצח, ההפך מחיי נצח.

ודמעות לא יהיו עוד

קיראו את התגלות 5-3: 21. מה משמעות הדמעות כאן?

כולנו מנוסים בבכי. אנו מורגלים בפעולה של ניוגוב דמעות מעיני אחרים: אם מנחמת בעדינות את הילד שלה; חבר קרוב מנחם את חברו; או הורה מנחם את ההורה האחר בעיצומם של כאב לב או טרגדיה. אנו גם מודעים לכך שלא ניתן לאנשים רבים לגעת בפנינו. אז מה זה אומר שאלוהים נוגע בפנינו אם לא האמת לגבי הקשר האינטימי שיהיה לנו עם הבורא?

קשה לדמיין עולם ללא מוות, צער, או בכי. כאב, זיעה, דמעות, ומוות הם תופעה נורמלית למין האנושי מאז החטא הקדמון (ברי' 19-16: 3). ובכל זאת, מאותו הזמן הבטיח אלוהים למין האנושי שכישלון ואובדן אינם כל מה שיש לצפות לו. אלוהים קבע תמרורים קטנים לאורך הדרך של ההיסטוריה האנושית שהוא יגאל אותנו יום אחד ויברך אותנו בנוכחותו. אלוהים עושה זאת בראשונה עם ההבטחה של גואל (ברי' 15: 3); לאחר מכן עם הבטחת נוכחותו במשכן (שמי' 8: 25); בנוסף עם המציאות של ה'דברי' שהיה לבשר ושכן בינינו (יוחנן 14: 1); ולבסוף על-ידי הצבת כס מלכות היקום בקירבנו (הת' 3: 21). פסוקים מקראיים רבים נותנים תקציר של הבטחת ברית זו, שימוש במילים כגון, "וְשָׂכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם"; "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם"; "וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם" (קור ב' 16: 6). ישוע בא בפעם הראשונה כדי לנטרל את ההשפעות של הברית שהופרה. ירמיה תאר את ההשלכות של הברית המופרת בדרך זו: "מֵה-תִזְעַק עַל-שְׁבָרָךְ אָנוּשׁ מִכַּאֲבָךְ עַל רֵב עֲוֹנֶךָ עֲצֻמוֹ חֲטָאתֶיךָ עָשִׂיתִי אֵלֶּה לְךָ" (ירמ' 15: 30). תודה לישוע המשיח, שעבורינו כל הדברים האיומים הללו הם היסטוריה. התגלות 3: 21 בעצם נותן לנו את השיא, הפסגה של כתבי הקודש. ייתכן שהדמעות האחרונות שייזלו יהיו על ההשמדה הסופית של האבודים, אבל אלוהים עצמו מוחה אותן, וצער וסבל לא יהיו עוד.

פסוקים אלה מרמזים על אינטימיות עם אלוהים ברגע שאנו נמצאים בשמיים. אולם אין לנו צורך לחכות עד אז בכדי שתהיה לנו איתו מערכת יחסים כזאת. כיצד תוכל אפילו עכשיו ללכת בשיתוף פעולה הדוק עם אלוהים?

חומר נוסף למחשבה: חישבו על אלף השנים, ועל התובנה שלנו בנוגע להם. למרות שלא נאמר לנו הרבה, נאמר לנו מספיק בכדי לדעת כמה דברים. ראשית, אלף השנים הם פרק זמן שלפני החורבן הסופי של האבודים. שנית, לפני הרס הסופי מבליט הנושעים את הזמן הזה בקבלת מענה לשאלותיהם הרבות. עד כדי כך שהם עצמם מקבלים חלק בשיקול דעת זה. כלומר, הם עצמם ישפטו. **"האם אינכם יודעים שהקדושים ישפטו את העולם"** (קור' א' 2:6). **"האם אינכם יודעים שאנו נשפט מלאכים?"** (קור' א' 3:6). כמו כן, כפי שאנו קוראים השבוע, בתקופה זו של אלף השנים **"משפט נתן בידים"** (הת' 4:20); כלומר, בידי הקדושים. לפיכך חושפות שתי הנקודות הללו יחד אמת חשובה: אף אחד מהאבודים לא יעמוד בפני פסק דין סופי עד לאחר המילניום (אלף השנים), עד שהקדושים לא רק יבינו מדוע הרשעים יאבדו, אלא גם ימלאו תפקיד בחריצת הדין עליהם.

חישבו מה זה אומר לנו על אופיו של אלוהים והפתיחות של ממשלתו: לפני שיחווה הרשע את גורלו הסופי, עמו של אלוהים יוכלו לראות בצורה מאוד ברורה את הצדק וההגינות של פסק הדין הסופי של אלוהים עליהם. זה עתיד להכאיב, זה בטוח; אבל כשזה נגמר, כמו שכבר ראינו, אנו מצהירים: **"צדיק אתה ה' וה'ה, הקדוש - שפּוּד שפּוּת"** (הת' 5:16).

שאלות לדיון:

1. כיצד עוזרת לנו המציאות של העימות הגדול להבין טוב יותר מדוע סבל ומוות קיימים עכשיו, למרות ששאלות קשות רבות נותרו ללא מענה?
2. אם מישוהו היה שואל אותך: "איך אני יכול להגיע לקרבה אינטימית יותר עם אלוהים" מה היית עונה לו?
3. חישבו עוד על הרעיון של להיות מוכן כבר עכשיו לשמיים. למה הכוונה? כיצד אנו מבינים את הרעיון הזה לאור הבשורה?
4. מה הן כמה מהשאלות שהיית רוצה לקבל תשובה עבורן? עד שהן ייענו, כיצד תוכל ללמוד לבטוח בטוב והצדק של אלוהים גם בזמן טרגדיות רבות?